

Jordi Coromina: «És tot un plaer interpretar Sir Wilfrid i molt més amb el teatre ple cada dia»

El clàssic d'Agatha Christie s'ha instal·lat al Teatre del Raval. El paper principal és de Jordi Coromina, actor resident a Porqueres, contentíssim perquè la sala s'omple cada dia

Jordi Coromina: «És tot un plaer interpretar Sir Wilfrid i molt més amb el teatre ple cada dia»

DANIEL BONAVENTURA | GIRONA

Sir Wilfrid: ja sap vostè que té la salut delicada. Per què vol ser l'advocat defensor d'aquest jove que abusa d'una velleta indefensa per quedar-se-li els diners?

He, he... sí, he de deixar de beure i de fumar. I, després de la malaltia del cor, m'he d'allunyar dels casos criminals, però a mi no em trobaran en allò de «qui no vulgui morir, que no visqui». Els

puros, el conyac i aquest cas em fan la vida de més bon passar.

Però no veu, Sir, que el cas d'aquest jove, Leonard Vole, pot tenir gat amagat?

Penso sincerament que el jove és innocent. Li miro els ulls i no el veig capaç de matar, però tot i així algun cop m'enreden...

I a més a més el jove té aquesta esposa voluptuosa i intrigant, Romaine Vole, que és capaç a mig judici de desmuntar la coartada al propi marit?

És increïble el que poden arribar a fer les dones, he, he... Vull dir el que poden arribar a fer per amor, és clar.

Rere Sir Wilfrid Roberts hi ha l'actor Jordi Coromina. Les obres d'Agatha Christie tenen uns girs imprevisibles? Això és el que no podem dir, cal venir al Teatre del Raval per descobrir un final sorprenent i inesperat. O esperar que l'obra surti de gira. Però encara falta perquè tenim moltes setmanes compromeses a Barcelona perquè omplim cada dia.

Bona part dels espectadors han vist l'oscaritzada pel·lícula de Billy Wilder, Testimoni de càrrec, de 1957, i per tant ja coneixen el gir final?

Sí, molts han vist la pel·lícula o han llegit el text, i no passa res, i surten ben satisfets, i fins i tot n'hi ha que repeteixen. El públic surt entusiasmat. La crítica ens deixa molt bé.

Pepa Calvo dirigeix aquest clàssic. S'ha basat més en la pel·lícula de Billy Wilder que en el text original d'Agatha Christie?

Sí, per descomptat. L'original és un text breu. La mateixa escriptora en va fer una adaptació teatral. Després, l'equip de Billy Wilder va fer una adaptació per al cinema farcida d'humor. Aquest humor nosaltres l'utilitzem. És molt important al mig d'una trama densa i complexa introduir moments hilarants com els que es produeixen entre la infermera insubornable i el Sir Wilfrid entremaliat que intenta encendre un altre cigar.

L'entreteniment i l'humor estan garantits?

Del tot. Hi ha potenciada aquesta part divertida que va introduir la pel·lícula, i els personatges treballem en aquest sentit.

La publicitat de l'obra es basa en una fotografia en blanc i negre que remet directament a la pel·lícula, rodada en blanc i negre?

Sí, hem volgut fer aquest joc amb la pel·lícula i tant a l'escenografia com al vestuari no hi ha colors. Ho hem fet tot en blanc i negre, i amb games de grisos, és clar.

Testimoni de càrrec és el debut de Jordi Coromina en el gènere de la intriga policíaca?

Sí. He tocat altres gèneres però d'intriga aquesta és la primera.

Com se sent en aquest gènere i en el paper de l'advocat Sir Wilfrid, un bon home amb la salut delicada, víctima propiciatòria dels joves ambiciosos?

El gènere em sembla fantàstic i m'agrada molt el personatge. És una mica dimoniet. Hi ha una primera part que posa en joc les mirades per descobrir l'altre, una segona part que entra de ple en el judici, i una tercera de desenllaç quan ja es veu ell guanyador i no sap que rebrà la bufetada final.

És un paper agraït? És difícil? Com treballa el personatge Sir Wilfrid que tots tenim al cap gràcies a la interpretació per al cinema del gran actor Charles Laughton?

Bé, tots els papers són difícils. Però quan vaig veure la pel·lícula diverses vegades ja vaig entendre que és un paper per disfrutar-lo. No et surten cada dia papers com aquest. És un plaer poder-lo fer i a més a més amb el teatre ple.

Són quatre funcions a la setmana, d'jous, divendres, dissabte i diumenge, no?

Sí, en el Teatre del Raval, un teatre antic, de fusta, molt acollidor, amb una capacitat per a 150 persones. Tenim ple cada dia. Malgrat els recursos limitats, ens funciona molt bé el boca-orella.

Fins quan aguantaran l'obra en cartellera?

Hem programat tot el febrer i segurament també farem tot el març. Després esperem que hi haurà una gira per comarques.

En tres mesos l'hauran vist més de 7.000 persones?

Sí, una cosa així.

Quina projecció pot donar aquest èxit a un actor resident al Pla de l'Estany?

Un actor de tant en tant ha de passar per Barcelona. Precisament, m'acaben de trucar per fer un paper puntual a la sèrie de TV3 La Riera. Faré d'amo del bar. Tot passa per ser visible a Barcelona.

Havia fet «Molière la Balla»...

I encara la faig. Els dies 2 i 3 d'abril la farem a Girona.

Un actor de referència?

Pep Cruz.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/02/02/plaer-interpretar-sir-wilfrid-mes/765688.html?utm_source=rss